

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanka (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 87.

Ljubljani, v soboto 16. aprila 1892.

Letnik XX.

VABILO

na

volilni shod

kateri priredi

Katoliško-politično društvo

v Ljubljani

na velikonočni ponedeljek, dne 18. t. m.
ob 11. uri dopoldne

v rokodelskem domu, Poljske ulice št. 10.

Dnevni red:

1. *Mestno gospodarstvo.* Poroča gospod dr. Vinko Gregorič.
2. *Razgovor o mestnih volitvah.*
3. *Slučajni nasveti.*

K obilni vdeležbi vabi najljubše

Odbor „Katol. polit. društva.“

Vstal je!

Po veličastnih psalmih in ganljivih žalostinkah, ki nas spominjajo na trpljenje in smrt Kristusovo, razlega se danes po vseh katoliških cerkvah na širnem svetu radostna: Aleluja!, kajti vstal je od mrtvih Odrešenik, Sin Božji. Zajedno z Gospodovim vstajenjem vstaja od mrtvih tudi božja priroda, pripravljaje se k novemu, bujnemu življenju. Z vstajenjem Odrešenikovim potrjena je večna resnica

naše svete vere, in vsako leto vesela aleluja med veličastnim zvonjenjem nam kristijanom odpira novi svet, poln vere in nadeje. Da bi tudi mi kot narod vstali končno od mrtvih! Tako hrepeni in želi vsak kristijan in rodoljub v praznik Gospodovega vstajenja.

Vstal je! Kedarkoli čujemo po katoliških cerkvah te besede, polasti se nas vselej želja in hrepenenje, da bi tudi mi vstali od mrtvih ter se prerodili verski, duševno in narodno. V krščanstvu imamo prava sredstva in pota k novemu življenju, poslušujemo se najboljših sredstev in hodimo po teh potih. V svetem nauku Kristusovem, v čisto katoliškem mišljenju in dejanju našli bomo jedino varno pot, da se izognemo zmotnjavam in rešimo ves narod.

Proslavlja vstajenje Kristusa, Odrešenika ljudstva, v veri in velikonočni nadeji pripravljaje se k novemu življenju, pozabimo te praznike vse razvrstne bede, katere nas tlačijo ravno v narodnem in političnem oziru. Ovirani smo v narodnem razvitku svojem po tolikih neugodnostih, da ga skoro ni naroda, kateri bi moral toli trpeti, kakor mi Slovenci. Kar je pri drugih narodih samo po sebi umevna reč, to se mora pri nas pridobivati z neprestano borbo, ki zahteva od nas največjih žrtev. Pomislimo, koliko in kako smo se trudili poslednjih petdeset let, kaj smo prestali, pretrpeli, in kaj smo morali izvršiti in izsiliti neugodnim odnošajem za narod naš! Roko na srce: bila je to petdesetletna šola našega trpljenja! Vzlic temu smo še dokaj oddaljeni svojemu cilju, še mnogo pravic in svoboščin pogrešamo, in krvavimo še iz mnogih ran. Toda biti ne smemo malodušni, ojačimo se: Sursum corda!

Velikonoč je slavnost svete vere in svete nadeje; naj tli tudi ta velika nadeja v naših in v

sreih vsega našega miléga naroda. Ostane naj pred vsem narod naš kot povsem katoliški narod: pobožen, marljiv, vztrajen in neustrašen, kakor doslej, pogumno se boreč za svojo vero in za svoje narodne pravice!

Bodimo in ostanimo katoliški rodoljubi v vsem, v zasebnem in javnem življenju, v vsem mišljenju in svojih dejanjih, vselej iščimo uteho in moč iz svetega nauka Kristusovega: dosegli bomo gotovo blaženost in prosveto, vse svoje pravice; čakali bomo pravičnost do našega naroda, vstali bomo po drugih slovenskih pokrajinah od mrtvih ter zmagali za pravo nadnarodno smrtjo in peklom, osigurali si boljšo bodočnost!

Naši neprijatelji so tudi med lastnim narodom. Potezajo in oduševljajo se za nepravo omiko, potezajo se za liberalizem, zajedno pa odvrčajo sebe in ljudstvo od Kristusove vere; ljudstvo odtujajo katoliškemu duhu ter hoté graditi vse naše življenje, slovo in slovensko politiko na krivih in slabih podstavah. Teh neprijateljev, hujših od vseh drugih, se varujmo in zajezimo jim pot. Brez Kristusove vere, koja nas vse mora prešinjati in ovladati, ostanejo vsi naši narodni napori neplodni in marni. Zakon Kristusov nas vse osvobodi, osvobodi rod bino, občino, deželo in državo, osvobodil bode vse naše stanove, ves narod, storivši ga srečnega in zadovoljnega.

O krasnih velikonočnih praznikih storimo obljubo in izvršujemo jo tudi kot narod, da ne prestanemo delovati za duhovno, versko in narodno vstajenje in se ne pustimo ovladati po drugih življih, nego samo v katoliškem duhu. Samo tem načinom bomo zmagali — in če pa poginemo, podležemo neverstvu in temi!

LISTEK

Velikonôčna.

Zložil A. Medved.

Zopet pomlad je priplavala k nam na blaženih krilih,
Žarke prizvala na svet, dično ocvetila vrt.
Zopet se črednikov rog oglasa po travnikih kôpnih,
Deca nabira cvetov, ptice po logih pojó.
Lepa pomlad, kdo ni te vesel, ko zemljo poljubljáš!
Greješ zemljanom teló, greješ jim tudi srcé.
Vzbuja iz zimskega sná se pomlajena mati narava,
Solnce nebeskega žar, sleharno dviga že stvar.
Takrat praznujemo mi najlepše med letnimi slavi
Ko je zapustil temó gróbnó Zveličar nebes,
Kakor zmagalec stoji pred nami v svetlobi veselja,
Prosta zastava v rokáh zmage njegove je znak
Zlate blesté na zastavi zmagalni besede človeku:
„Vstal je od smrti Gospod, vstani od smrti še ti!
Béri poménljivi rek ti, delavec z znojnim obrazom,
Misli globoko, umej častne zastave skrivnost!
Trnjeva pot trpljenja do lovorjev véde te slave,
Ničeve pusti tožbé, trpi bolesti volján!
Tožbe grené ti življenje, da samemu sebi se smiliš,
Vzdih obilni srcé, vzdih teló ti moré.
Béri poménljivi rek, gospod, ki slugam velelaš,
Misli globoko, umej častne zastave skrivnost!
Milost, ljubezen do brata, naj bode gospod ali hišpec
V dušo nam seli pokoj, spleta nam krono nebá.
Mrtvo on nosi srcé, brez čustev človeških je vsákdo,
Komur je v hramu zaklad, več kakor bližnjik in brat.
Béri poménljivi rek kdor koli zemljanov trpečih
Béri, kdorkoli vesel smeje se, srečo otrok.
Živo nas križa spominja zastava v Kristovih rokah.
V križu je prava bridkost, v križu je prava radost.

Žarki, ki s križa lijó in svetle zastave vstajenja,
Oni edino mogó v sreih vzbuditi pomlád.
Oni edino mogó ustvariti blaženo dóbo.
Ktero vzdihaje želi tisoč pozemskih sinov.
Smrt bo zbežala iz src, temá zapustila duhóve,
Suženj se reši verig, prava napóči prostost.
Žarke, ki s križa odsevajo, svetle zastave vstajenja,
Z žejnimi pijmo očmi, da nam v srcé proderó!
Zlate blesté na zastavi in križu besede človeku:
Vstal je od smrti Gospod, vstani od smrti še ti!

Velikonočni jágnjiček.

(Črtica; sp. Janko Komár.)

Ne vem, katerega praznika bi se bili Zoretovi tako veselili, kakor Velike noči. Res je to vesel in veličasten praznik: spomin na zmago Odrešenikovo nad kraljestvom pekla in teme, pa se ga tudi lahko veseli vsak pošten kristijan, a tako so mu se tudi Zoretovi, kateri niso bili kristijanje samo takó iz parade, kakor je, žal, mnogo sedanje gospode. Sama narava, kakor, da slavi ta praznik, ker se baš o Velikinoči vzdiguje iz dolgega zimskega spanja in obisiplje površje naše zemlje s cvetjem in zelenjem. Koga ne bi navdala z veseljem tudi ta cvetoča pomlad? Nu, vendar je bilo še nekaj, zaradi česar so se Zoretovi tako veselili Velikinoči, a to je bil velikonočni jágnjiček. Pri njih ni bilo Velikinoči brez velikonočnega jágnjička. Kar sem jih poznal, vedno so si jednega k praznikom zaklali, da je okrasil velikonočno mizo. To bi morali le videti, s kakovo resnobo in slovesnostjo je onega dne pri obedu go-

spod Zoré razrezaval rumenopečenega jágnjička, očesi sta mu veselo gledali izpod velikih očal, lice mu je izraževalo notranje zadovoljstvo in roki sta se mu tresli. A kaj še onih dva in dvajset poželjivih očes, katera so bila uprta v mastno pečenko in spremljevala vsak miglej gospoda Zoreta, mislim debeljušasto njegovo gospo in pa desetero nadepolnih otročičev, kateri so se razvrstili, kakor piščali na orgljah okrog prostrane mize?

Gospoda moja, to je bil slovesen, vesel trenutek, kateri se ne da opisati, le fotografirati bi se mogel. In bila bi to lepa, do sedaj še nikdar ne gledana slika! Glavni predmet bil bi seveda pečeni jágnjiček, katerega bi popolnjevale druge okusne jedi, kot rahle gibanice, suh svinjski okrak, mesene klobase in velika svetilnica brez luči, mislim namreč steklenica dobre starine. Če bi bila to lepa sredi, bil bi še lepši venček, kateri jo je okroževal: dolgolase in kratkolase, rudečelične glavice mladih Zoretov in Zorečk in venček, kateri bi se okončeval s prikupljivima osebama gospé Zorečke in gospoda Zoreta. Pa se še bojim, da ne bi slika izrazila vsega!

* * *

Kakor vsakega leta, takó je tudi takrat, ko se je pripetil slučaj, katerega kanim povedati, štirinajst dni pred Velikonočjo pripeljal oni stari Ferjančič iz Drage Zoretovim mladega, belega in lepo kodrastega jágnjička. Pri Ferjančiču redili so lepe ovce, a bilo je z Zoretovim nekako staro poznanstvo, ali celo

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 9. aprila.)

Deželni glavar Oton Detela otvori sejo ob 11. uri.

Poslanec Klein poroča o poročilu dež. odbora pod točko „Obrtni pouk,“ in sicer o podporah za c. kr. strokovno šolo za umetno vezanje in učenec obrtnih šol v Ljubljani, o obrtnih nadaljevalnih šolah in o nadzorstvu za obrtne nadaljevalne šole. Govori tudi obširneje o vrboreji in pletarstvu. Poročevalec v imenu odseka predlaga: 1. § 8. črka B. „Obrtni pouk“ se vzame na znanje.

II. Dež. odboru se naroča, uvaževati in v prihodnjem zasedanju poročati:

- Bi li ne kazalo, da se učenci, oziroma vsaj eden del učencev nadaljevalne obrtne šole na c. kr. veliki realki v Ljubljani odkaže v pouk c. kr. strokovni šoli.
- Ali bi bilo priporočati, da se na tukajšnji c. kr. strokovni obrtni šoli tekom leta o primernem času ustanovi tečaj za krojaški obrt,
- Ali bi bilo potrebno in mogoče, da se v povzdigo domačega zidarskega obrta ustanove podpore za zidarske učence in v koliki meri?
- Kako bi se popolnila obrtna strokovna šola v posebnim tečaju za pletarstvo in vrborejo. — Vsi nasveti sprejeti.

Posl. Stegnar poroča o § 9. „Ustanove“ in § 10. „Osobne stvari“ letnega poročila, kar se vzame na znanje.

Posl. Ogorelec poroča o § 11. „Različne stvari“. Zaradi deželnega nadsodišča in pravne akademije v Ljubljani nasvetuje v imenu odseka nastopno resolucijo:

Ponavljja se prošnja do vis. c. kr. vlade, naj državnemu zboru nasvetuje:

1. Da se napravi v Ljubljani deželno nadsodišče za slovensko Štajersko, slovensko Koroško, Kranjsko, Goriško s Trstom in za Istro z laškim senatom;

2. da se napravi v Ljubljani pravna akademija, oziroma juridična fakulteta s slovenskim učnim jezikom.

Poslanec Svetec prav toplo zagovarja to resolucijo, kajti narodna enakopravnost v uradu bode le tedaj mogoča, kedar se ugotovi tej opravičeni želji slovenskega prebivalstva. Uradnik mora znati jezik naroda, to je pogoj dobrega uradovanja.

Resolucija je bila sprejeta z večino, Nemci so glasovali proti njej.

Potem se je vršila volitev dež. odbornika, o čemer smo že poročali.

Proračun deželnega zaklada za leto 1892.

Poročevalec finančnega odseka poslanec Šuklje.

Finančnemu odseku izročil se je proračun deželnega zaklada za l. 1892. Finančni odsek, spolnujoč izročeno mu nalogo, ga je na drobno pretresal ter

ga sedaj predlaga slavnemu deželnemu zboru v končno rešitev.

Po proračunu deželnega odbora znaša za l. 1892. skupna potrebsčina 855789 gld. skupno pokritje 830458 „

torej se kaže primankljaj 25331 gld.

Po nasvetu finančnega odseka pa se proračuna skupna potrebsčina s 838481 „ skupno pokritje s 844240 „

torej znaša končni presežek 5759 gld.

Svoj proračun utemeljuje finančni odsek tako-le:

A. Potrebsčina.

I. Troški deželnega zbora.

V tem poglavju nasvetuje finančni odsek nespremenjene nastavke deželnega odbora in sicer:

redne potrebsčine 14514 gld.

izredne „ 80 „

skupaj 14594 gld.

II. Upravni troški.

Finančni odsek preliminarira pri tem poglavju redno potrebsčino s 52223 „ proti proračunu deželnega odbora več za 330 gld., ker se je pri naslovu 2., „Aktivitetni užitki deželnih uradnikov“, dovolila računskemu oficijalu Jan. Kozjeku osebna doklada 150 gld. pričesni s 1 majem t. l., torej za tekoče leto delni znesek 100 gld. in dalje, ker se je pri naslovu 9., „Miloščine“, vsled sklepov deželnega zbora nastavilo 180 gl. letne miloščine za odgonskega sprevednika Janeza Šiferja in 50 gld. za diurnistovo vdovo Marjeto Ahčinovo.

Izredna potrebsčina z 830 „

znaša več za 30 gld., ker se je diurnistu Avgustu Jak-u dovolilo enkrat za vselej miloščine 30 gld.

Vsa potrebsčina II. poglavja skupaj znaša tedaj 53053 gld.

III. Troški za deželno posestvo.

Finančni odsek nasvetuje redno potrebsčino nespremenjeno po predlogu deželnega odbora z 8038 gld.

izredno potrebsčino pa s 6100 „

skupaj s 14138 gld.

Ako se svota redne potrebsčine primeri z dejanjskim vspehom leta 1890, vidi se, da se je ta potrebsčina zvišala za 3838 gld. Zvišek prouzročen je po potrebsčini, katero zahteva vzdrževanje deželnega mostu čez Savo pri Krškem (2460 gld.), dalje vsled vodovodnih priklad in troškov za porabo vode (597 gld.) in troškov za vzdrževanje domobranske vojašnice (479 gld.). Gledé vodovodnih troškov opozarjati je na to, da se v „Pokritji“, poglavju IV., naslovu 7. nabaja dohodek „Vračilo za vodovodne priklade“ v znešku 174 gld.

Z ozirom na izredni trošek omenja se, da se kredit 300 gld. zahteva za adaptacijo prostorov deželnega stavbenega urada, ter da se izredna potrebsčina mimo proračuna deželnega odbora zviša za 5800 gld., kateri se preliminarira vsled deželnozborskega sklepa o eventualnem nakupu mitniške hiše z vrtom pri Savskem mostu na Krškem.

IV. Troški za deželno kulturne namene in za vodne zgradbe.

Redna potrebsčina ostane nespremenjena z 22.130 gld.

Pri izredni potrebsčini kažejo se pa izdatne razlike med preliminarimi svotami deželnega odbora in onimi finančnega odseka. Finančni odsek moral je namreč pri izredni potrebsčini tega poglavja z jedne strani višje računati vsled deželnozborskih sklepov, s kojima se je dovolilo:

1. ribarskemu oddelku kmetijske družbe 1000 gld.

2. živinozdravniku v L. tiji od začasne nagrade 300 gld. delni znesek 200 „

3. ravnateljstvu meščanske šole na Krškem za napravo vinograda 190 „

skupaj 1390 gld.

Temu zvišku nasproti pa se zmanjša izredna potrebsčina z druge strani, ker je v kreditu, po deželnem odboru zahtevanem, za 5. naslov „Melioracije“, zapopađenih tudi 20.000 gld. za vipavske hudournike, gledé katerih pri sedanjem stanju tega vprašanja ni nadejati se, da bi se z dotičnimi deli moglo pričeti še tekom tekočega leta.

Vsled tega znaša po nasvetu finančnega odseka izredna potrebsčina le 45.890 „

skupaj 68.020 gld.

Dostaviti je, da naslov 4., „Za vodne zgradbe“, z redno potrebsčino 7500 gld. obsega tudi kredit 600 gld., kateri je deželni zbor dovolil občini Žužemberk za vodovod.

V. Troški za javno varnost.

Potrebsčino tega poglavja, katera obseza zgolj redne troške, proračuna finančni odsek z 26.776 gld. proti proračunu deželnega odbora višje za 60 gld., kajti vsled deželnozborskega sklepa zvišalo se je letno plačilo trem glavnim odgonskim sprevednikom vsakemu za 40 gld. in z ozirom na to postavil je finančni odsek v proračun za tekoče leto skupni delni znesek 60 gld.

(Dalje sledi.)

(Dalje v prilogi.)

sorodstvo, kdo bi vedel — pa je bil jagnjiček vselej od onod.

„Kar škoda mi se ga vidi“ — dejal je počasi stari gospi Zorečki — „je tako mila in razumna živalica, da ga kar ne bi dal pod nož!“

„Saj res, pa kako lepó gleda!“ — pogladila ga je gospa po glavi. Nu, v tem so pa jagnjička že zadišali oni Zoretovi žrjavi in glasno kriče pritekli iz sobe v kuhinjo:

„Bagec, bagec, oče Ferjančič, kaj ste prinesli bagec?“ — Hiteli so vsi s takim upitjem, da se je počel celo bagec v Ferjančičevem naročju nekako plašljivo ogledovati. — „Smo že mislili, da vas letos ne bode. Dajte nam bagec, dajte na bagec!“

Kaj je hotel stari, spustil je jagnjička tja med nje. To je bilo kričanje in občudovanje. A kaj še le, ko se je bagec oglašil s svojim: bekeké. Vsak ga je hotel oponašati in vsak je trdil, da beketá baš tako, kot kodrastí bagec.

Tudi gospod Zoré, ko je prišel iz pisarne domov bil je novega gosta vesel. Sedaj je vesel, da je Velikanoč na vratih in veselil se je temu, saj je težko pričakoval praznikov. Vsakdo se veseli počitka, a kako se ga ne bi on, kateremu je bilo sedeti ves božji dan v pisarni.

Otroci so se hitro sprijateljili z jagnjičkom. Privezali so mu okoli vratu rudeč trakec s kreguljčkom in ga vodili po trgu. Povsod jih je bilo obilo, a bagec je tekkel, kakor psiček, povsod za njimi. Bila je pametna živalica, da nikoli tega. Vsak je govoril,

škoda ga bode. Tudi otroci se niso mogli sprijazniti z mislijo, da bode jagnjiček zaklan. Vendar kako bi bilo drugače, če je bil on za to obsojen? Kakovi bi bili velikonočni prazniki brez jagnjička!

Vse malo po malo in velika sobota se je približala. Gospod Zoré na veliko soboto ni bil v pisarni, bil je celi dan doma in prirejeval to in ono k praznikom. Mala rudeča kapica podala mu je res značaj hišnega gospodarja, znal je on to in ugajalo mu je to. Popoldne čakalo ga je še veliko opravilo — moral je jagnjička zaklati.

„Škoda ga bode!“ — rekla je pri obedu gospa.

„Mi bodemo plakali!“ — dejali so otroci.

„Le dajte, ali pomoči mu ni. Saj ne bode prvi,“ — odgovoril je gospod Zoré na videz trdo, vendar je bilo tudi njemu malo težko zaklati lepo živalico.

„Nikarite ga, oče, nikarite! Pasli ga bodemo raje, imel bode mlade, pa bodemo imeli vsak svojega bagec.“

„Saj res, še tega bi bilo treba. Koj po obedu ga bodem. Nič ne pomaga. Kako bi bili na Velikanoč brez jagnjeta.“

Kar je gospod Zoré rekel, to je tudi storil. Precej po obedu nabrusil je prav ostro oni morilni nožiček, kateri bi imel zamoriti mlado bagčevo življenje, in potem dejal otrokom, naj gredó po jančka. Res so otekli otroci in najmlajšemu Frančku teklo so celó debele solzé po rudečih licih, ali vrnili so se zopet hitro O jančku ni bilo ni duha ni sluha. Še zjutraj igrali so se z njim po travi in

ga potem domov pripeljali in priprli na navadno mesto, ali zdaj ga ni bilo več ondi.

— „Ni možno!“ — vskliknil je gospod Zoré. in odhitel sam tja, kamor so zapirali jagnjička. In res jagnjička ni bilo ondi. Kaj da začnó? — — —

Morda je odšel kod po trgu — —. In hajdi, išči in poprašuj tu in tam, ali vse zaman. Malo nerodno je bilo to, ker je bilo stanovanje gospoda Zoreta na koncu trga, in zato kaj lahko možno, da je odnesel bagec kakov bodigatreba. Nu, kaj takevega se še ni pripetilo Zoretovim. Saj ni človeku toliko za ono vrednost, kupil bi si drugega, ali kje bi ga vzel? Ne bi ga dobil v celem trgu, ko bi dal desetak zánj. In vendar Velikanoč je tu, a brez jagnjeta? — — —

Priznati moram, da si ni vedel pomagati gospod Zoré. Izprašal je še jedenkrat prav ostro svojo gospo soprogo in vseh desetero otrok, češ, ni li ga morda kateri iz usmiljenja skril, ali vse zaman. Zatrjevali so vsi, da so nedolžni in moral je to verjeti naposled tudi sam gospod Zoré.

Angelja ni bilo, da bi preskrbel jagnjčka, kakor ga je preskrbel očaku Abrahamu, iskanje in popraševanje bilo je brezvspešno, čas je potekal in minola je velika sobota, da gospod Zoré ni zaklal jagnjeta. Zoretovi bili so brez velikonočnega jagnjica. —

Bum — bum in čez nekoliko časa zopet: bum — pokali so nad trgom še pred zoro topiči, a v zvoniku oglašilo se je vseh četrto zvonov in naznanjevalo tržanom slovesen, slaven dan — veselo Veli-

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. aprila.

Notranje dežele.

Češkonemška sprava. Nemški liberalci dobili so nov povod za zabavljanje proti vladi. Sedaj, ko se je izvedelo, da je najmanj čeških veleposestnikov v klubu bilo za nadaljevanje sprave, očitajo vladi, da je ona kriva, da se sprava ne nadaljuje. Ko bi bila bolj pritiskala na veleposestnike, bi se bili še nekateri pridobili za spravo in stvar bi se morda bila lahko nadaljevala. Vsekako je pa vlada imela priložnost s svojim vplivom pripomoči, da se osnuje v češkem deželnem zboru nekaka srednja stranka, kakor je v moravskem. Novica, da je mej veleposestniki še nekaj mož, ki so za nadaljevanje sprave, je pa dala liberalcem iz nova pogum in po svojih glasilih že trobijo, da sprava še ni popolnoma pokopana. — Češki politiki bi pa tudi morali računati s tem, da je mej veleposestvom še stranka, ki je za spravo. Mladočehi bi posebnost sedaj ne smeli zabavljati proti veleposestnikom in Staročehom, sicer je mogoče, da se veleposestniki oddaljijo od drugih čeških zastopnikov in pomagajo še Nemcem nadaljevati spravo. Saj tako le vpliv Staročehov še drži veleposestnike bolj na češki strani. Naj se pa staročehski vpliv pomanjša, je prav lahko mogoče, da se češki veleposestniki prelevijo v srednjo stranko, podobno moravski, in Čehi so ob večino v deželnem zboru.

Vašaty o položaju. V Žižkovu je na nekem shodu Vašaty razlagal politični položaj. Najprej je govornik obdelal prejšnjo pasivno opozicijo, ki se je omejevala na vladi sovražno izjavo, neudeležitev v parlamentarnih zastopih in nasprotovanje šolskemu zakonu. Ko so Čehi v državni zbor stopili, so pa le vlado podpirali. Danajske punktacije so podpisali Staročehi le iz sovraštva do češkega naroda, ki je Mladočehi volil v državni zbor. Punktacije še niso pokopane. Volilec morajo gledati, da zopet ne pridejo na dnevni red. Odločni volji volilcev se vlada ne bode upala ustavljati. Pred vsem pa morajo Čehi delati na to, da se prekliche ministerska naredba z dne 3. februarja. Ta naredba je po njegovih mislih nepostavna. Potem se je znošil nad nekaterimi mladočehskimi poslanci, ki niso glasovali za njegov predlog, da se pravosodni minister postavi na zatožno klopo. Te elemente bodo prihodnje volitve že pomele. On je proti skupnemu postopanju vseh čeških strank, ker bi potem zopet imeli odločilno vlogo le veleposestniki, od katerih pa češki narod nima ničesar dobrega pričakovati, saj so glasovali proti podpori za Komenskoga šolo na Dunaju. Deželni zbor je grajal, da ni sklenil, da se osnuje deželna zavarovalnica, s čimer bi se deželi prihranilo več milijonov. Najbolj zanimivo je pa, da je priznal, da je Mladočehov premalo, da bi mogli kaj doseči v gmotnem oziru iz davkov za Češko. Družega ni mogel obljubiti, da bi dosegli Mladočehi s svojo politiko, kakor simpatije velikega slovanskega (ruskega) bratskega naroda. Čehom pač s temi simpatijami ne bode dosti pomagano.

Gorenja Avstrija. Da so vladni listi odobraval zakon o šolskem nadzorstvu, kateri je sklenil tirolski deželni zbor, nikakor ni prav po volji liberalcem. Boj se, da bi vlada ne predložila v Najvišje potrdjenje ne le tega tirolskega zakona, temveč tudi zakon, kateri je sklenil gorenje-avstrijski de-

želni zbor, ki je sestavljen v enakem duhu. Namestnik se je izjavil proti nameranim spremembam, pa le kot načelnik deželnega šolskega sveta, ali ne naravnost v imenu vlade. Najbrž z Dunaja ni bil dobil nobenih navodil. Liberalni listi pravijo, da konservativci skušajo le s pomočjo deželne zakonodaje uvesti versko šolo in se bojé, da tudi v drugih deželah, kjer imajo večino v deželnem zboru in deželnem odboru, na podoben način premené zakone o šolskem nadzorstvu. — Razven omenjenega šolskega zakona gorenje-avstrijski deželni zbor ni rešil nobene važnejše zadeve v tem zasedanju. Zdravstveni, lovski in ribiški zakon so se vrnili deželnemu odboru, da jih še proučava in primerno predela.

Vnanje države.

Bolgarska. Mej knezom in pa Stambulom je bajé hud razpor zaradi odmerjenja penzije vdovi pokojnega vojnega ministra Mutkurova, katera je Stambulova sestra. Dotična komisija je odločila, da se jej penzija odloči kot vdovi generalnega majorja, ker zadnji mesec ni bil več vojni minister. Stambulov je pa zahteval, da se njegovi sestri določi penzija kot vdovi vojnega ministra. Dotična komisija je v to privolila, le neki podpolkovnik ni hotel podpisati dotičnega sklepa. To je pa razdražilo Stambulova in je prisilil vojnega ministra, da je dotičnega podpolkovnika odstavil. Ali sedaj se je knez vmešal v to stvar in je zopet nastavljal dotičnega podpolkovnika na prejšnje mesto. Stambulov je na to dal bajé svojo demisijo. Stvar se bode bajé še le po Veliki noči rešila. Pričakovati je, da se stvar poravná, ker pri sedanjih razmerah je pač želeti, da ostane ministerski predsednik odločen Stambulov.

Bolgarija in Turčija. Bolgarska vlada je izročila te dni noto turškemu zastopniku v Sofiji, v kateri se pritožuje, da turška policija premalo skrbi za varnost bolgarskega zastopnika v Carigradu in da je Rusiji izročila Šišmanova, ne da bi ga bila postavila pred sodišče. Kakor se vidi, Bolgarija ne mara več mirno gledati, da bi se na turških tléh kovale zarote proti bolgarskim državnikom, temveč misli storiti vse korake, da pripravi Turčijo, naj odpravi sumljive elemente. — Sedaj, ko je sofijska vlada dobila že precej zanesljive vesti o rusko-bolgarski organizaciji proti Bolgariji, bolgarski emigrantje v Odesi zagotavljajo po raznih listih, da so Vulkoviča umorili le Makedonci, ki so se hoteli maščevati zaradi umora majorja Panice. Pač čudno je to, da bolgarski emigrantje vse tako dobro vedó, če so sami res tako nedolžni pri tej stvari. Sicer pa mi radi verjamemo, da so morilci Makedonci, ali duševni prouzročitelji tega umora so pa drugi.

Rusija in Bolgarija. Ni še tako dolgo, ko so nekateri ruski listi jako hvalili Stambulova, vse to pa v nadi, da bi ga pridobili, da bi Rusiji na ljubo poskusil odstraniti kneza Ferdinanda. Ker se pa Stambulov za take nakane ni dal pridobiti, ga pa sedaj zopet strašno črnijo. Izmislili so si, da je Stambulov najhujše roval zoper kneza Aleksandra in je druge nahujskal, da so ga odstranili. Naravnost smešno se morejo zdeti take trditve vsakemu, kdor vé, kako je Rusija z vsemi silami delala proti Batenberžanu in same jeze, da knez neče se povsod ravnati tako, kakor bi radi v Peterburgu, ni hotela priznati zjedinjenja Bolgarov, kako je baš Stambulov sklical milico, da je omogočil povrat kneza v Bolgarijo. Zaradi tega pa tudi najbrž ne bodo dosegli svojega namena. Z njimi se hočejo mnogi privrženci

prejšnjega kneza nahujskati proti ministerskemu predsedniku, ob enem pa vzbuditi nezaupanje sedanjega kneza do njega, češ, morda tudi še njega odstrani, kakor je prednika. Mi smo pa preverjeni, da se bodo vsa nasprotja mej knezom in ministerskim predsednikom vselej poravnala, in da se še tako hitro nasprotniki Bolgarije ne bodo mogli veseliti padca Stambulova.

Rusija. Vsi evropski politiki se jako zanimajo za bolezen dveh ruskih ministrov. Finančnega ministra je zadel mrtvoud, ko je ravno v Gačini poročal carju o raznih važnih zadevah, Giers pa že dolgo boleha za drugo jako nevarno boleznijo. Ta dva ruska ministra najbolj vplivata na svetovno politiko in sta zarorej najbolj znana v Evropi. Nadejati se je, da ozdravita, ali vendar še dolgo ne bode ta mogla sama voditi ministerskih opravil. Giers je že 72 let star in zatorej skrb ni popolnoma neopravičena, da bolezní ne bode premagal. Z neko bojaznijo se svet poprašuje, kdo bode naslednik njegov? Sedanji ruski minister vnanjih zadev je jako miroljubiv. Njemu se je največ zahvaliti, da zaradi Bolgarije ni prišlo do krvavega boja. Mnogi ruski generali, hrepeneč po vojni slavi, že dolgo silijo, da bi začeli vojno, ali Giers je znal vselej carja pridobiti za mir. Bog vé, če bode njegov naslednik tudi tako miroljubiv in če bode tudi znal s tako spretnostjo preprečevati namene mogočne vojaške stranke.

Izvirni dopisi.

Iz Kroke, 13. aprila. Dne 9. t. m. bil je za tukajšnje ravno šolsko mladino vesel dan, kajti razdelilo se je 32 dečkom in 33 deklicam 124 komadov razne obleke. Napravila se je za čisti dohodek veselice, katero so nekateri šolski prijatelji dne 7. svečana priredili, in iz enega dela daru čast. gosp. Sim. Zupana, kateheta v Škofji Loki. Obleko pa so tukajšnje gospice A. Schullerjeva, M. Globočnikova, T. in P. Zupanovi, J. Dežmanova, E. Gartnerjeva in Am. Pibrovčeva brezplačno izgotovile, za kar jim gre posebna hvala.

Pred delitvijo, pri kateri so bili navzoči g. Karol Pibrovec, predsednik kraj. šol. sveta, in učiteljstvo, nagovori šolski voditelj učence ter jih opominja in jim priporoča, kako morajo z lepim, spodobnim vedenjem in s pridnostjo kazati, da so svojim dobrotnikom hvaležni.

Ginljivo je bilo gledati, kako so ubožci z veseljem in hvaležnostjo podeljeno obleko prejemali. Zeleti je, da bi se blagi prijatelji in dobrotniki teh revežev še večkrat spominjali.

Bog plati vsem stotero!

Iz Rima, 14. aprila. Dočim smo še vedno v štiridesetdanskem postu, mi ne bote zamerili, ako se še malo pomudim pri postnih govorikih. A danes bi Vam rad iz Napolja kaj povedal. Ondi namreč ima v „novi cerkvi“ do zadnjega kotička vse napolnjeno poslušalcev glasoviti P. Agostino da Montefeltro. Novine poročajo, da je že uroprepj toliko ljudstva zbranega, da morajo cerkev zapreti. Seveda se vsak govor skrbno stenografuje in čez dva dni potem ga imamo v Rimu. Pri nas

konoč. In res, bil je to vesel dan vsakemu. Vse je bilo praznično, vse nenavadno, a ko so stopali ljudje v procesiji, v kateri so nosili Najsvetejšega, ki je čudovito vstal iz groba, takrat je vsakemu zatrepalo srce v prsih, porajala so se v njem pobožna čuvstva in veselje je bil, da je kristijan. Veseli: „Aleluja“ razlegal se je na daleč in na široko.

Hm, ne bi bil iskren, če ne bi priznal, da je bilo veselo tudi opoldne, ko so se srečne družine zbrale okrog bogato obložene mize. Na ta dan želi biti tudi najsiromašnejši v krogu svojih milih domačih, saj ima takrat tudi največji siromak kaj boljšega. In prav je tako.

Tudi pri Zoretovih imeli so tega dne vsega dobrega v obilju, pa vendar ni bilo pravega veselja. Gospod Zorè je bil nekam čemerén, a po njem so se tudi vsi drugi ravnali in ni bilo onega veselega krika in kramljanja, kakor drugekrat na Velikonoč. Saj vam ni treba pripovedovati, da je to zakrivil bagec, kateri je izginil in odšel, nobeden ni vedel, niti kod, niti kam. Kakor da je siromak slutil, kaj ga čaka. Vendar ni to možno; odnesel ga je nekdo, ukral in z njim ukral tudi veselo Velikonoč Zoretovim. To bi se drugače rudečili obrazki in lesketale oči, če bi sedaj gospod Zorè z vsem svojim dostojanstvom in izurjenostjo razrezaval mastno jagnjico.

— »Le poglej mati, tako ni bil že dolgo pečen« — bi dejal ljubeznjivo, odrezal bi košček in ga na nožu odnesel na bližnji krožnik. A če bi si

slučajno poškrupil z mastjo prste, obliznil bi jih hitro in rekel: »Saj vedno pripovedujem, takove pečenke je ni, kot je mladi jagnjiček in je ni!« —

„Le velike koščke, dragi oče!“ — zinil in zaželel bi kateri izmed pozornih gledalcev.

„Nič se ne bojte, danes jej vsaki, kolikor ga je volja, samo toliko ne, da bi bilo preveč, — saj je zato vesela Velikonoč“ — odgovoril bi slovesno gospod Zorè. — O jej, vse bomo imeli obilo!“

Tako je bilo druga leta, ali letos bilo je nenavadno tiho. Le včasih je omenil kaj malega o jagnjico gospod Zorè, razbijaje si glavo, kam je zginila živalica.

Vendar kaj je to? — Pozorno vzdignili so vsi Zoretovi glave, vsem se je zazdelo, kakor da čujejo zvenketanje kreguljca. Pa morda jim se je le zazdelo. Ne — zopet nekaj zvenketa — kaj ko bi — vendar ne — ni možno. —

V tem se je začel najedenkrat zunaj prav glasni: bekeke!

Desetero ust se je najedenkrat odprlo, desetero obrazov se je najedenkrat razjasnilo, začuli so se vsikli: „Bagec, naš bagec!“ — in odhiteli so venkaj.

In res je bil on. Vendar kako je bil siromašen, V oni kodrasti volni bilo mu je vse polno listja in dračja, zablatil si je drobne nožice in zamazal rudeči trakec okolu vratu. Priskaketal je nekako boječe

v sobo, kot da si je v svesti svoje krivnje in povedal glavo.

Gospod Zorè se ni premaknil na svojem mestu in kar nič ni hotel pogledati na prihodnika, kot da ne vé, da je prišel.

„Oče, evo našega bagea, ali ne, da ga ne bode zaklali?“ — opomnili so otroci.

Vendar gospod Zorè ni slišal ničesar.

Tedaj je pa prikopitljaj najmanjši Francek k svojemu očetu, tlesnil je z rokama in vskliknil:

„Atek, nat bagec pitel. Nat bagec priden.“

„Saj je res pridna nesnaga“ — oglasil se je zdaj gospod Zorè, nu, na licu se mu je videlo, da se je led otajal in da ne misli tako hudo, kakor govori. — „Kaj ga je moral klek baš včeraj odnesti, da nismo imeli danes velikonočnega jagnjica. Dajte porednežu kaj jesti, saj se je dosti okoli potepal, kakor da je vedel, kaj ga čaka!“

In vrnila se je z jagnjičkom dobra volja. Res ni razrezaval gospod Zorè po svoji navadi mastnega jagnjeta, vendar si je svojo jezo ohladil na tolsti goski. In tudi brez jagnjička bilo je vsega dobrega obilo, saj je bila velikonočna nedelja.

Oni bagec rešil si je onaj svoje borno življenje, če si ga je tudi v prihodnje, ne vem. To pa vem, da so pri Zoretovih prihodnja leta jagnjička bolj zapirali, da se jim ni nikdar več pripetilo, da bi bili na Velikonoč brez velikonočnega jagnjička.

so bili nabiti plakati s podobo govornikovo, na katerih se je vabilo na naročbo letošnjih postnih govorov. Škoda le, da nisem imel prilike govornika osebno slišati. Sodbe o njem so različne. Nekateri, ki so ga večkrat slišali, ga v zvezde kujejo, drugi zopet vedo toliko sence na njegovo zgornost naslikati, da bi ga po njihovem mnenju ne bilo mogoče med prave govornike prištevati. Jaz tega ne morem verovati, kajti kdor na tisoče ljudstva — in Italijani so izbirni — zna tako rekoč prisiliti, da ga poslušajo, mora imeti v sebi magnet, ki vleče. P. Agostino pa zna pravo srčno struno pri svojih rojakih zadeti, zato tudi povsodi vré narod poslušat njegove govore. Da bi le tudi kaj pomagalo! In stvarno zna mikavno in času primerno izbrati. Pred nekaj dnevi prišel mi je v roko napoljski list „Il Mattino“, ki je prinesel posnetek govora prejšnjega dne. Predmet govora je bil: „Il dolore“ — bolečina. Seveda taki predmeti vlečejo. — Zanimivo je tudi to, da je zadnje dni mestni zbor v Napolju imel izredno sejo, v kateri se je sklenilo P. Agostinu dati iz mestne blagajnice tisoč lir za njegov revni samostan v Pisi. Kaj tacega pri nas še nismo doživeli . . .

Poročil sem Vam že lani v nekem dopisu, da je naš mestni zbor malo pod angeljskim mostom napravil nov železni most, katerega je letos izročil prometu. Sedaj pa, ko so se ljudje nekoliko privadili novemu mostu, je ukazal zapreti stari angeljski most z opazko, da ga je treba razširiti in popraviti. To je pač res, da bi bilo bolje, da je angeljski most širji, ali dvomim, če bode kdaj tako prenovljen, da ga bodo krasile poprejšnje umetniške podobe angeljev. Vsaka ima namreč posebno umetniško vrednost. In prejšnje čase so celo odre v Tiberu postavljali za študije omenjenih kipov angeljskih. Meui se pač dozdeva, da bodo angelje popravili ter — kolikor se jih ne poškoduje — razstavili v kak muzej, nov železen most pa bo za stalno ostal kot najkrajša zveza z novo cesto „corso Vittorio Emanuele“. Tako polagoma snemajo Romi, materi krščanstva, jedno dragocenost za drugo z diadema krščanske umetnosti.

Za prvi majnik se tudi čvrsto pripravljamo; to se pravi, socialisti se na tihem pripravljajo, kako bi se dalo kaj uprizoriti, da bi se vlada bala. Vlada pa se na glas pripravlja ter zatrjuje, da bode vse v redu. Vkljub temu pa, da so časi ozbiljni, vendar ne zamujajo katoliški škofje raznih dežel in narodov obiskovati jetnika vatikanskega. Pred dvema dnevi voma došel je primas ogerski knez nadškof Vassary ter se nastanil v Animi. Prihodnji teden pričakujemo knezoškofa: sekovskega in krškega — Veselo Velikonoč vsem prijateljem v domovini!

V Zagrebu, 13. aprila. Dne 11. aprila je bil pokopan v Brodu na Savi dr. Ignacij Brlić, jeden najbolj zaslužnih naših mož, ki je deloval skoro od preporoda našega političnega življenja neumorno pa tudi neustrašeno za narod hrvatski.

Brlić je bil brez dvoma jeden najboljših naših govornikov, pa tudi politikov, zatorej je bil pa tudi v vseh važnih odborih član, da, celó njegovi protivniki so ga vselej volili v odbore, če tudi so znali, da jim more on največ škodovati.

Dr. Ignacij Brlić pohaja iz rodovine bosenske, ki je pa že čez 150 let v Slavoniji naseljena. Mnogo njenih članov se je proslavilo, bodisi na političnem, bodisi na književnem polju. Tako je bil njegov starejši brat Andrej Torkvat znamenit sodelavec v ilirskem pokretu, posebno pa v letu 1848 kot jeden najvernejših privržencev bana Jelačića. A ni se proslavil samo kot književnik, nego tudi kot zagovornik združenja krajine z materjo zemljo. Zaradi tega je leta 1861 odpeljal veliko deputacijo krajišnikov pred samega cesarja na Dunaj.

Le-ta znameniti domoljub je bil uzor našemu Ignaciju Brliću, ki se je rodil leta 1834 v Brodu na Savi. Po dovršenih gimnazijskih naukih se posveti mladi Brlić pravoslavju, da more dobiti državno službo.

Leta 1867 je začel Brlić svoje politično delovanje, od katerega ga je še le smrt ločila. Kot član tedanjega hrvatskega sabora je bil Brlić izbran v regnikolarno deputacijo, ki je imela rešiti važno nagodbo med Ogorsko in Hrvatsko. Če tudi je bil Brlić iz prepričanja za zjedinenje z Ogorsko, vendar je zahteval za Hrvatsko več političnih pravic, posebno na finančnem polju, nego so jih bili Madjari voljni Hrvatom dati.

In ker se je tedanja večina regnikolarne deputacije udala čez mero madjarskim zahtevam, sklenili

so Brlić, baron Jovan Živković in grof Julijo Janković, upreti se madjarskim zahtevam, ter sestavijo separatno sporočilo, katero so neumorno in žilavo branili tudi v skupnem saboru hrvatskem.

Ves trud teh treh mož je bil zaman. Hrvati so bili, rekel bi, takrat gotovo zaslepljeni, ko so Madjarom v toliki meri popustili. Brlić se je pa še naprej boril od leta 1867—1870 tako odločno za svoje nazore, da so se ga njegovi protivniki v istini bali, če tudi je bil v saboru skoro osamljen.

Brlić je bil takrat državni uradnik, namreč tajnik pri stolu sedmorice, kamor jo prišel leta 1867, a ob jednom je predaval tudi na tedanji pravni akademiji pravo. Vkljub temu je ostal Brlić veren svojim političnim nazorom, protivnik tedanje Rauchove vlade, ter ga je Rauch zaradi tega konečno odpustil iz službe.

Leta 1870 nastanil se je Brlić v Brodu ter je odprl odvetniško pisarno. Nekaj časa je pustil politiko, temveč pa trudil se za zjedinenje krajine z ostalo Hrvatsko ter je vodil v društvu z velikim domoljubom Matijo Ivičem veliko deputacijo krajišnikov pred cesarja na Reko, kjer se je ravno takrat zadrževal.

Leta 1887 pa je prevzel dr. Brlić zopet poslanstvo za hrvatski sabor. Časi so se zabrnili in glasoviti domoljub je bil neobhodno potreben v saboru, da vnovič brani pravice hrvatske kraljevine. Delovanje njegovo nam je še vsem v dobrem spominu, posebno njegova obramba za velike svote povodom razprave o zemljiški zakladi.

Žal, da je ravno v tem času obolel in da se potem ni mogel nič več udeleževati znamenitih sej regnikolarne deputacije. Od tega časa je bolenal vedno bolj, dokler ga ni smrt rešila njegove hude bolezni.

Dr. Brlić je bil trezen in miren mož in izvrsten pravoslovec. Bistroumnost svojo je pokazal v svojih izvrstnih govorih, s katerimi je prepričal tudi svoje protivnike. Popustil ni nikdar, a vsako delo je izvršil popolnoma s svojo neumornostjo. Največje njegove zasluge obstoje v tem, da je pokazal Hrvatom natanko škodo, katera jih je zadela vsled preneglo sklenene pogodbe z Ogorsko, in pa da se je zavzel tako odločno za zjedinenje krajine z ostalo Hrvatsko. Bil je pošten in dober Hrvat. Lahka mu bila domača zemlja!

Zagreb ima po svoji velikosti premalo cerkev. Zatorej je mestno zastopstvo sklenilo, da se na vsak način začne že letos zidati nova cerkev sv. Blaža. Obris za to cerkev je izdelal graditelj Vancas, ki je znan že po sarajevski stolni cerkvi, katera je tudi njegovo delo. Cerkev bode stala na Prilazu in bode zidana v renaissančnem slogu v podobi križa z veliko kupolo v sredini.

Sploh pa se v Zagrebu zopet letos prav mnogo zida, in če bode še nekaj časa tako napredovalo, bode mesto zares lepo. Snuje se tudi velika pivarna, in ker stojé temu podjetju na čelu prvi bogataši, je dosti nade, da bode tudi uspelo.

Čas je pa tudi že zares, da se misli pivarna odpreti, saj se v Zagrebu pije zdaj kaj drago, pa tudi dosti slabo pivo le iz tujih dežel. Denar naj pa ostane pri nas domá, namesto da ga pošiljamo Nemcem v Gradec ali pa na Dunaj.

Pri nas se pridela toliko ječmena, da ga imamo za domačo potrebo vedno dosti, a za hmelj je naša zemlja tako prikladna, da se ga bo sčasoma toliko pridelalo, da ga ne bode treba uvažati. Produkcija piva bode iztisnila pa tudi nesrečno žganje, ki se pri nas zdaj silno vživa, odkar je vinska trta uničena. To podjetje bode tedaj v dvojnem zmislu koristno.

Chicago, Ills, U. S. America, 28. marca. Gotovo ste že čitali zadnje številke oživljenega „Amerikanskega Slovenca.“ Kako Vam ugaja ta „amerikanski“ kolega, he? Nedavno ste izrekli nekoliko graje o njem, in ta graja ni bila neopravičena. Tudi mi nismo povsem zadovoljni z našim prvorojcem, kajti pisava je prav starokranjska.

Veleč. g. J. Buh je vse časti vreden mož in zaslužen misijonar, ali v tem slučaju je šel v žrjavo po kostanj, ki ga je zalegel ondi g. Anton Murnik žalostnega spomina. Sedanji izdajatelj in urednik „Amerik. Slovenca“ je pač mojster v angleščini, fracoščini, nemščini in skoraj gotovo tudi v indijanskih narečjih, ali novejša slovenščina mu ne gre tako gladko, ker je že mnogo let iz svoje domovine.

Slovenci v Ameriki prav živo potrebujemo časnika v svojem jeziku, tudi bi lahko izhajal, ker do-

bil bi podporo tudi v prvotni domovini na Slovenskem, ko bi objavljaj zanimiva poročila o ameriskem življenju sploh in o razmerah slovenskih naseljencev posebej. Za nas tu v Ameriki bi bile seveda zanimive novice iz domačih krajev, in take novice naj bi „Amerik. Slovenec“ povzemal listom v domovini.

Vendar pa mora „Amerik. Slovenec“ biti pisan v pravilni, čisti slovenščini, nadomeščati mora šolo, njega morajo naši naseljenci zajemati pouk v materinem jeziku. Takemu listu, pisanemu v tako spakedrani slovenščini, pa mi ne moremo peti hvale. Nas je skorej sram, ko moramo čitati tako popačeno slovenščino.

Mi sicer ne vemo, kdo piše „Amerik. Slovenca“, a dozdeva se nam, da v washingtonskem učilišču neka „svetla zvezda“ meče svoje žarke po njegovih predalih. A ti žarki nam slepe pogled. Očita sicer našim slovenskim duhovnikom, da ne znajo pisati pravilne slovenščine in da vrhu tega še prazno slamo mlatijo. No, ne hodi mi na misel, da bi jih zagovarjal, le toliko omenim, da jih poznam sam nekaj, ki že več let delujejo literarno in pišejo boljšo slovenščino, nego „zvezda“ v Washingtonu. Teh vrst nesem napisal iz kakenga osebnega nasprotja, temveč iz ljubezni do stvari, ker je moja in mnogih želja, da se naše razmere zboljšajo. *)

*) Ne zamerite nam, g. dopisnik, da smo Vam tako oskubli dopis. So namreč ljudje, ki radi krivo tolmačijo kakoršne-koli izjave, in pri tem trpi dobra stvar. Priznamo, da so bile prve številke obnovljenega „Amerik. Slovenca“ v resnici pisane v grozni slovenščini, a zadnja. 14. številka, ki nam je predčeraš došla ob jednom z Vašim pismom, kaže lep napredek. Jezik je mnogo pravilnejši in čistejši, kajti napake so večinoma le tiskarske, kar pa je umevno in naravno, če stavijo list stave, ki ne znajo jezika. Tudi mi se strinjamo z Vami, naj bi list prinašal več za nas zanimivih poročil o življenju naših rojakov v Ameriki, za Vas pa važnejše novice iz domovine. O našem narodnem prepiru pa gotovo ne marate čitati? Pošljite nam opriliki kaj bolj „mirnega“. Pozdravljeni. Op. ured.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. aprila.

(Vstajen.e) se vrši danes ob 3. uri pri uršulinkah, ob pol 4. pri frančiškanih, ob 4. v stolni cerkvi, ob pol 5. pri Sv. Petru, ob 5. v Trnovem, ob 6. pri Sv. Jakobu in pri usmiljenih sestrah, v cerkvi Sreca Jezusovega jutri zjutraj ob 4. uri.

(Kanončna vizitacija in sv. birma v ljubljanski škofiji.) Prevzvišeni gospod knezoškof bodo obiskali letos od dne 27. maja do 4. junija te-le duhovnije: Rovte nad Jesenicami, Ráteče pri Fužinah, Bohinjsko Belo, Kamno Gorico, Dobrávo, Orsiše, Besnico in Reteče. Dalje od dne 18. junija do 10. julija več fará leskovške, novomeške in semiške dekanije.

(Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji.) Premesčeni so nastopni čč. gg. kapelani: Frančišek Krumpes tar iz Nevelj na Prečino. Frančišek Vrhovšek, iz Ribnice v Komendo. Ivan Mauring iz Vodice v Kranj. Frančišek Birek iz Kočevja v Kranj. Matija Slak iz Predoselj v Vodice. Ignacij Zupanec, bivši trnovski kapelan, v Predoslje. Ivan Pavlič iz Boštanj v Cerkle na Gorenjskem. Alojzij Češarek iz Cerknice v Boštanj. Frančišek Rajčević z Brezovca v Vipavo. Ivan Lovšin iz Mokronoga v Kočevje. Josip Zagar iz Starega Trga pri Poljanah v Hinje. Josip Kramarič iz Hinj v Stari Trg pri Poljanah.

(Umrl) je dne 11. t. m. zvečer v Cerknem na Goriškem dekan in zlatomašnik, preč. msgr. Josip Jeram v 78. letu svoje starosti. N. v m. p.!

(Svilarjem in vincarjem) ponudila se bode letos lepa prilika svoje vednosti izdatno spopolniti. Na c. kr. kmetijsko-kemijskem poskuševališču v Gorici pričel se bode meseca maja poučni tečaj v svilarstvu in vinarstvu, ki bode trajal kake 4 tedne. Da bode tudi revežem prilika, tega pouka udeležiti se, razpisalo se bode kakih 7 do 8 ustanov od 60 do 100 goldinarjev. Shéne poučne tečaje, ako se ne motimo, so v Gorici že imeli v letih 1882, 1885 in 1889.

(C kr. gozdarjev ali logarjev) v naših krajih čedalje huje pomanjkuje. Da se temu opomore, sklenilo se je v c. kr. ministerstvu poljedelstva ustanoviti v južnih krajih našega cesarstva logarsko šolo. Dolgo časa so dotični gospodje prevdarjali, kje bi ji bil najsposobnejši svet, konečno so se pa za našo Idrijo odločili, kjer se bo omenjena logarska šola že 1. oktobra 1893 po sklepu c. kr. poljedelškega ministerstva odprla. Osnovala se bode iz prvega na jako poblehni podstavi, vzgojevala bode namreč le 5 do 6 gojencev internistov, če tudi je namenjena

pouku mladence iz Kranjske, Koroške in Primorja z Goriško in Gradišansko vred. Koliko bo de maksimalno število vnaujih dijakov, (eksternistov) še ni določeno.

(Vincencijska družba) v Ljubljani izdala je ta dni letno poročilo za l. 1891 iz katerega razvidimo, kako vrlo deluje to krščansko društvo pod vodstvom p. g. prosta dr. A. Jarca na dušni in telesni blagor ubožcev ljubljanskega mesta in osirotelih dečkov iz raznih krajev Kranjske. Vzdržuje namreč v prid mladini deško sirotišče (Marijanišče) pa zavetišče s 143 gojenci, ki se večinoma šolajo v domači trirazrednici, na kateri podučujejo šolske sestre. Dalje družba skrbi po svoji moči na dveh konferencijah, katerima predsedujeta p. gg. kanonik And. Zamejček pa častni kanonik Jan. Rozman, za razne ubožne družine ljubljanske in za posamezne ubožce s tem, da med nje deli raznih živil, katera jim delavni udje Vincencijske družbe donajajo teden za tednom na dom. V vseh svojih zavodih je društvo l. 1891 potrošilo siromakom na korist 18.010 gld. 69 kr., ker so večinoma darovali blagi dobrotniki.

(Odkritje Radeckega spomenika) Generalno ravnateljstvo državnih železnic javlja, da veteranskim društvom, katera se hoté udeležiti na Dunaju slavnostnega odkritja maršalovega spomenika, dovoljuje za pet odstotkov znižano vožnjo v tretjem razredu. Vožnja nazaj se mora nastopiti v osmih dneh. — Doslej se je prijavilo gledé udeležbe 572 veteranskih društev s 1446 člani, med njimi je 1382 starih vojakov, ki so služili pod Radeckim. Zastav bodo imeli seboj 182 in 27 godb. Slavnosti se bode udeležilo tudi domzalsko veteransko društvo in I. kranjski veteranski kor v Ljubljani z 80 možmi in zastavo.

(Slovensko gledališče.) V ponedeljek dne 18. aprila se bode v proslavo 25letnega delovanja igralca Julija Sršena predstavljala burka s petjem „Lumpacij Vagabundus“ ali Zanikerna trojica. Spisal J. Nestroy. Poslovenil J. Alešovec. Godba Millerjeva. Dirigent g. prof. Fran. Gerbič. Režiser g. Ignacij Borštnik. Iz posebne prijaznosti sodelujeta pri predstavi gospa Milka Gerbičeva in gospica Lujiza Daneševa. G. spici Nigrinova in Polakova pojeti vložko kupletov. Nove dekoracije.

(Znižanje tovarne voznine.) O tovarnih vozninah, katere so se za l. 1892 za c. kr. avstrijske državne železnice in one lokalne železnice, na katerih država izvršuje promet, znižale in so razglašene v naredbenem listu c. kr. trgovskega ministerstva za železnice in brodarstvo, naznanjamo to-le: Za železne palice je za vsako težo, toda le če pošiljatev prihaja iz Spodnjega Ljubelja ali Windisch-a ter je namenjena v Kropo ali Kamnogorico, do preklica, najdalje pa do konca decembra 1892 tovarna cena lokalne tarife zniža od 54 kr. v notah od 100 kg na 41 kr. Za drva je, ako se plača voznine od najmanj 10.000 kg za rabljeni štirikolesni voz in vozni list od 1. januarja 1892 do preklica, najdalje pa do konca decembra 1892 tovarna cena lokalne tarife znižana iz Trzina v Trst juž. kol., Trst prosta luka na 31.8 kr. od 100 kg. v Trst sv. Andrej na 34.8 kr. v Pulj na 43 kr. v Rovinj na 42 kr. v Kanfanar na 40 kr. v Pazin na 38 kr., v Buzet na 34 kr. v Hrpelje na 31 kr. v notah: iz Domžal v Trst juž. kol. Trst prosta luka na 32.8 kr. v Trst sv. Andrej na 35.8 kr., v Pulj na 44 kr. v Rovinj na 43 kr., v Kanfanar na 41 kr., v Pazin na 39 kr. v Buzet na 35 kr., v Hrpelje na 32 kr., v notah: iz Jarš-Mengiša v Trst juž. kol., Trst prosta luka na 33.8 kr., v Trst sv. Andrej na 36.8 kr., v Pulj na 45 kr., v Kanfanar na 42 kr., v Pazin na 40 kr. v Buzet na 36 kr., v Hrpelje na 33 kr. v notah: iz Kamnika v Trst južni kolodvor Trst prosta luka na 25.8 kr., v Trst sv. Andrej na 38.8 kr., v Pulj na 47 kr., v Rovinj na 46 kr., v Kanfanar na 44 kr., v Pazin na 42 kr., v Buzet na 38 kr., v Hrpelje na 35 kr., v notah. Za les (izvzemši drva), ki je uvrščen v točki 247 je pod enakimi pogoji in za isto dobo tovarna cena lokalne tarife znižana v Trst juž. kol., Trst sv. Andrej, Trst prosta luka iz Trzina na 34 kr., iz Domžal na 35 kr., iz Jarš-Mengiša na 36 kr., iz Kamnika na 38 kr. v notah. Za les, ki je uvrščen v točki 246 je tovarna cena lokalne tarife znižana v Trst juž. kol., Trst sv. Andrej, Trst prosta luka iz Trzina na 38 kr., iz Domžal na 39 kr., iz Jarš-Mengiša na 40 kr., in iz Kamnika na 41 kr., v notah. Za premog je, ako se oddajajo celi vagoni in se ravna po tarifnih določilih za premog, od 1. januarja 1892 nadalje, toda le do konca decembra 1892, tovarna cena lokalne tarife znižana v Kanfanar iz Trbovelj in Za-

gorja na 48 kr., in iz Hrastika na 44 kr., od 100 kg. Za glinovnati železovec (Bauxit) je ako se plača voznina od najmanj 10.000 kg za rabljeni štirikolesni voz od 1. januarja 1892 do preklica, najdalje pa do konca decembra 1892, tovarna cena lokalne tarife znižana iz Lesec-Bleda v Liesing od 72 kr. v notah izvzemši manipulacijsko pristojbino na 62 kr., izvzemši manipulacijsko pristojbino. Zniža se v vseh slučajih potom kartiranja.

(V Zagreb) se je te dni pripeljal znani župnik Sebastijan Kneipp iz Würshofena k bolnemu škofu Gašparcu.

(Napad) Pred nekimi dnevi prodal na semuju v Postojini neka kmetica par volov za 300 gld. Proti večeru odrine s svojim sorodnikom proti domu. Med potjo sorodnik popade kmetico in nasilno zahteva od kmetice skupilo za vola, in ker mu ni hotela izročiti denarja, hotel jo je lopov pahnuti v prepad ob cesti, toda ženska ga zgrabi in pahne sama v prepad in nato vse naznan bližnji orožniški postaji. Orožniki preiščejo prepad in res najdejo razbito truplo napadnikovo, poleg njega pa še drugo neznanega ubitega moža, ki je bil že ves segnit. To dogodbo poroča tržaški „Cittadino“.

(Prvi maj.) Z Dunaja se poroča, da je trgovski minister markiz Bacquehem razposlal zasebnim železnicam odredbo, v kateri se pozivljejo, naj svojim delavcem 1. dan maja ne dovolé praznika.

(Vspored slavnostnega večera) ki ga priredi „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“ dne 19. maj. travna 1892 v dvorani ljubljanske čitalnice v spomin J. A. Komenskega: 1. „Naša zvezda“, mešan zbor. 2. Slavnostni govor. Gosp. prof. Vilibald Zupančič. 3. D. Jenko: „Molitev“, moški zbor. 4. K. Kreutzer: Arija iz opere „Nachtlager in Granada“, poje gđ. Pavla Suwa, spremlja na klavirju gđ. I. Furlan. 5. „Sarafan“, ruska narodna pesem, za moški zbor priredil Anton Foerster. 6. „Ob tristoletnici Komenskega“, deklamira gđ. V. Rischner. 7. B. Ipavec: „Vse mine“, mešan četverospjev, pojo: gg. P. Suwa, M. Moos, Ant. Razinger, Jož. Maier. 8. K. M. Weber: „Poziv“, igra na klavirji gđ. I. Furlan. 9. a) Nedved: „Oblakom“, b) B. Ipavec: „Mlado leto“, mešana zbor. 10. A. Nedved: „Dekletu“, četverospjev, pojo gg. A. Stefančič, I. Bartl, J. Zirovnik, A. Sitsch. 11. a) „Slovo“, slov. narodna za moški zbor priredil A. Foerster. b) A. Nedved: „Zvezna“, moški zbor. Pri slavnosti sodeluje vojaška godba c. in kr. pešpolka fcm. baron Kuhn št. 17 z naslednjimi točkami: 1. Smetana: „Prodana nevesta“, koračnica. 2. Tittl: „Slovanske pesmi“, ouvertura. 3. „Rumunske pesmi“, valček. 4. Šebek: „Zbor dervišev“, orijentalški prizor. 5. Leibold: „Hrvatski dom“, potpourri. 6. B. Ipavec: „Domovina“, pesem. — Med izvrševanjem posameznih točk vspelega se ne streže. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vabilo je ob enem vstopnica. — Objavljamo to vabilo v gotovi nadeji, da se bode vsa slavnost vršila v pravih mejah, edino le v spomin pedagoga, ne pa tudi krivoverca in nasprotnika Avstriji, kajti sicer bi morali govoriti resno besedo proti slavnosti.

(Ljubljanska okr. bolniška blagajnica) ima svoj občni zbor dne 24. aprila ob 9. uri dopoldne v mestni dvorani. Dnevni red je nastopni: 1. Poročilo o dohodkih in izdatkih koncem decembra 1891. 2. Določba o računskem poročilu blagajniškega načelnikstva in njega izteženje. 3. Volitve: a) volitev nadomestnikov za štiri izstopivše člane blagajniškega načelnikstva za ostalo upravno dobo jednega leta; b) volitev nadzorovalnega odbora šesterih članov; c) volitev razsodišča peterih članov. 4. Razni nasveti. Zajejdo bodi omenjeno, da brez nakaznice ni nikomur dovoljen vstop v dvorano.

(Kumica podadmirala Tegetthoffa.) V Metliki je prominola 24. marca, — kakor smo že poročali — obče spoštovana in duhovita gospa Antonija Hess-Fuchs, poroj. Vanko pl. Lenzenheim, v 82. letu svoje starosti za hripa. Pokojnica je bila hči l. 1862 v Gradcu umrlega polkovnika Tadeja Vanka, a malokomu je znano, da bila baš ona slavnemu junaku Tegetthoffu l. 1827 kumica pri sv. krstu.

(Zgodovinskega zbornika) izšla je te dni 19. in 20. številka z nastopno vsebino: Prepis med nemškim redom in kapitulom zagrebškim v 14. veku. — Slovestvo: Zgodovina cerkljanske fare. (Nadaljevanje.)

(Avstrijskega Lloydja) upravni svet v Trstu je imel dne 7. t. m. svojo sejo, občni zbor pa bode dne 27. maja. Čistega dohodka v minoletem letu je 540.000 gld., primanjkljaja pa — 1.217.000. Ker se je iz preteklega leta prenesla zguba 1.042.000 gld.

znaša torej dne 31. decembra leta 1891 skupna izguba 2.260.000 gld. Načelnikom Lloydovega arse-nala imenovan je veščak na dobrem glasu inženier g. Fel. pl. Kodolich, rodom Štajarec.

(Duhovniške vesti iz celovške škofije.) Umrli je dne 14. t. m. pred. g. Frančišek Wisonig, infurhan prošt, konzistorijalni svetovalec, dekan in župnik v Doberlivasi. Ravniki je bil rojen dne 20. maja 1820. leta, v duhovnika posvečen dne 3. avgusta 1845. leta. N. v m. p. — Dekanijo Doberlaves bode oskrboval pred. g. Matej Servicelj, konzist. svetnik, komendator in župnik na Reberci. — Č. g. V. Valeš, kapelan v Guštanju, pride za provizorja v Steben ob Zili. Ob enem bode oskrboval župnijo Št. Pavel ob Zili. — Č. g. Teodor Stufka, kaplan v Šmarji v Labodski dolini gre za kaplana v Sokovo (Himmelberg): č. g. Anton Konečny, kaplan v Sokovem v Šmarje. — Kanonična vizitacija in sveta birmna bode meseca maja: 3. v Vovbrah, 4. v Goričanjih, 5. na Rudi, 6. v Št. Andražu (nižji redovi pri oo. jezuitih), 7. v Št. Jederti pri Volšberku, 8. v Šmarjeti pri Volšberku, 9. v Rojrah, 10. v Šmartnu v Gradnici, 11. v Guštanju, 14. v Glodnici, 15. v nemšk. Grebinju, 16. v Piswagu, 18. Podkrnosom, 19. na Tholci, 21. v Lipi nad Vrbo, 22. v Škofljah, 28. v Št. Petru pri Grabštanju, 29. v Bilčevsi.

(Oče ustrelil — svojega sina.) Posestnik Fr. Gril na Vrhu (Spod. Štajerska) se je 14. t. m. sprl s svojim sinom Janezom, ter ga v svoji togoti ustrelil z lovsko puško. Nato se je oče sam naznanil sodišču v Konjicah.

(Baron Hirsch — beži iz Avstrije.) Znani milijonar baron Hirsch, kateri si je z gradnjo železnice na Turškem in različnimi obkurnimi spekulacijami pri nas pridobil ogromno premoženje, izselil se bode iz Avstrije ter je ukazal, naj se veleposestvi Rosice na Moravskem in Št. Janž na Štajerskem prodasti; slednje je že kupil nadvojvoda Jož-f. Učinil je to iz zlobe, ker ga niso hoteli vsprejeti za člana plemenitškega kluba na Dunaju. — Hirsch se bode preselil v židovske kolonije v južni Ameriki, katere je kupil za — 50 milijonov! Srečno p t!

(Svojo ženo pretepel — do smrti.) Deželno sodišče v Trstu je priprlo gostilničarja pri „Buon vetturino“, Karola Vivanta, ker je svojo soprogo pretepel do smrti. Reva je vsled ran umrla v sredo.

Svilene grenadine črne in pisane vseh barev 95 kr. do gld. 9-25 meter (do 200 vrst) razpošilja po naročilu poštne in colnine prosto **svilarnica G. HENNEBERG** (c. in kr. dvorni založnik) Zürich Vzorec s povratno pošto. Pisma 10 kr. porto. 127 2 (7)

Telegrami.

Dunaj, 15. aprila. Cesar je povzdignil baronico Waideck, hčer pokojnega nadvojvode Henrika, v grofovski stan.

Krapina, 15. aprila. Dr. pl. Stremayr se je včeraj pripeljal v toplice.

Cetinje, 15. aprila. Parnik „Jaroslav“, na katerem se je peljala kneginja Milena, je moral zaradi nevihte ostati v neki luki pri Zadru.

Peterburg, 15. aprila. Bolezen ministra Giersa se je shujšala. Zdravniki so vedno pri bolniku.

Umrli so:

12. aprila. Marija Košir, mesarica, 60 let, Krakovske ulice 3. Tumur cerebri. — Ursula Korošic, delavka, 64 let, Kurjavas 1b. Marasmus.

13. aprila. Marija Perčenko, gostija, 86 let, Karlovska cesta 7. Marasmus. — Jožef Wusser, železn. sprevodnika sin, 13. mesec. Streliške ulice 11. Pyaemie.

V bolnišnici:

11. aprila. Neža Žakelj, gostija, 35 let, jetika.
12. aprila. Alojzija Zapuder, gostija 47. let, jetika.
13. aprila. Matija Jevšovar, delavec, 28 let, jetika.

Tuji.

12. aprila.

Pri **Maliču**: Willoner, Eliza pl. Polz, generalova vdova; Glaser, arhitekt; Docsa, knjigovodja; Linhart, profesor; Lahn in Husser, trgovca; Polaček, Fisch in Burkhard, potovalci, z Dunaja. — Gossman, Verderber in Jonke iz Monakovega. — Haučšek, potovalec, iz Maribora. — Stromer iz Liberec. — Kulini, nadinženir, s soprogo, iz Prage. — Kalan, uradnik, s soprogo, iz Kočevja. — Pramberger iz Zagreba. — Ambrož, vojaški kapelan, iz Pulje. — Vole, nadporočnik, iz Sarajeva. — Welikajna iz Gradca.

13. aprila.

Pri **Maliču**: Heller, Kellerman, Brust, Weiman, Just, potovalci, z Dunaja. — Semen z Vrhnike — Juvanič, okrajni

sođnik; Kalan, davkarski nadzornik, s soprogo; Dürfler, prof., iz Kočevja. — dr. Elze iz Benetk. — Vaffier iz Pariza. — Arlt, potovalec, iz Draždan. — Kaufman, potovalec, iz Trbiča. — Sauer, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Fridrich, trgovec, iz Prage. — Koderman, trgovec, iz Kolina. — Geisehek, trgovec, iz Grada. —

Pri avstrijskem caru: Zaroyti z nevesto iz Monakovega. — Ferech, trgovec z železom, z rodino, iz Grada. —

Pri Virantu: Jelo s soprogo iz Ribnice. — Karas, slikar na steklo, iz Grada. — Poklukar s sinom iz Starega Loga. — Abranovič s soprogo iz Litije.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	razkoma v mm	topiloma po Celsiusu			
7. u. jut.	727.6	10.4	sl. zapad	del. jasno	7.0
2. u. pop.	727.9	16.0	sl. szap.	oblačno	dež
9. u. zveč.	729.2	12.3	"	"	

Srednja temperatura 12.9°, za 3.8° nad normalom.

Kdor ima knjigo: **A. Kržiž:** 218 3—1

„Osmero blagrov ali dolga pridiga za kratkočasno življenje

in je pripravljen jo **prodati**, naj jo — prosimo — pošlje ter ceno naznani upravnistvu „Slovenca“.

A. Kališ, 220 2—1

konces. zavod za posredovanje pri zaseb. opravilih v Ljubljani na Prešernovem trgu št. 3.

prodaja:

veliko hišo v središču mesta z več prodajalnici, katera se obrestuje s 5% ;
 novo hišo z gostilno, tik postaje dolenske železnice;
 lepo hišo na sv. Petra cesti, pripravno za vsak obrt;
 hiše, bolj majhne, tudi z vrtovi;
 veliko posestvo na Gorenjskem ne daleč od Bleda s 40 orali sveta;
 malo graščino na Spodnjem Štajerskem z vinogradi, 20 orali sveta;
 hišo s travniki in vrtom v Kranju;
 žago na močni vodi, s hišo in zemljiščem, blizu Ljubljane;
 zemljišče za stavbo v lepem kraju na Tržaški cesti v Ljubljani;
 garnituro za spalno sobo v staronemškem slogu, novo; otroški voziček, nov;
 decimalne tehtnice;
 kompletno predtiskarno in lepe oleandre.

Kupi se dobro ohranjeni **Stefani-voziček** za otroke.
 Stanovanja so na razpolaganje in se še mnogo lepih z dvema in tremi sobama **potrebuje**.

Priporočilo zavoda za izdelovanje cerkvenih paramentov

Ludovika Kottala na Dunaju, I., Rothenurmstrasse, 23

kateri ima največjo zalogo in izbere liturgično predpisanih in izdelanih masnih piščev, dalmatik, pluvialov, banderov, baldahinov, velumov, monštranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, kadilnic, lestencev, perila itd. itd. — Tudi se dobé altarne slike in križeva pota (oljnatobarvene slike), lesení kipi, božji grobi itd. po najnižji tovarniški ceni. 163 (12—4)

Ilustrovani katalogi franco in zastoj.

J. N. Potočnik, krojaški mojster,

na Kongresnem trgu v Ljubljani (v nunske poslopji), se priporoča osobito prečast. duhovščini v natančno izdelovanju

duhovniških sukenj, burnusov, talarjev itd.,

slavnemu občinstvu pa v obila naročila za izdelovanje

najraznovrstnejših oblek

po najnovejšem kroju prirejenih iz finega ali bolj priprostegega trpežnega blaga. Moji izdelki so zanesljivo dobro in solidno narejeni, cene dokaj nizke, postržba uljudna. 208 6—2

Na prodaj je nova na pol pokrita lepo izdelana kočija za enega konja.

Več o tem se izve v prodajalnici pri **J. Fabian-u**, Valvazorjev trg 2. 214 2—2

Kotranaste kroglice.

Priporočljive kot kašelj in hripavost odstranjuječe in olajšujoče, **sliz** razkrojujoče sredstvo.

Te kroglice, ki pomirujejo in mehčajo, morejo se posebno onim priporočati, ki pri svojih poslih in dolžnostih potrebujejo jasen in močan glas, kakor cerkveni govorniki, učitelji, peveci itd. — 1 škatla 25 kr., 10 škatel 2 glđ.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1310) 11

Ivan Kregar,

pasar in izdelovatelj cerkvenega orodja

LJUBLJANA, Poljanska cesta 3, (zraven gostilne »pri zvezdi«).

opozarja in toplo priporoča prečastiti duhovščini in slav. cerkvenim predstavnikom svojo novourejeno **pasarsko delalnico**,

v kateri izdeluje v najraznovrstnejših oblikah in slogih **cerkveno orodje**, kot: monštrance, ciborije, kelihe, tabernakelje, svečnike, lestence itd. iz najtrše in najzanesljivejše kovine, lično in cenó po poslanih uzorcih ali lastnem načrtu. — Staro orodje popravlja in prenavlja, posrebuje in pozlatuje v ognji tudi strelovodne osti po najnižji ceni. — Izvršeno blago pošlje dobro spravljeno in poštine prosto. 1592 (52—16)

Sargove glycerinske specialitete.

Od kar jih je izumil in uvel **F. A. Sarg**, rabijo jih **Nje velečastva cesarica** in drugi člani Najvišje cesarske hiše in mnoge tuje knežje rodbine. Priporočajo je prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissl, dvojni svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zdravnik za zobe Thomas na Dunaju, Meister v Gothi itd.

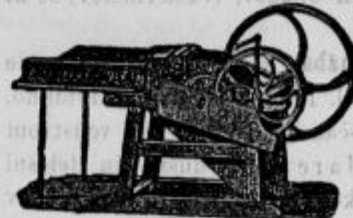
Glycerinovo milo v papirji, kapičah, blanjicah in škatlicah. — **Medno glycerinsko milo** v lepenki. — **Te-koče glycerinsko milo** v flakonih. — **Toiletno karbolno glycerinsko milo**. — **Eucalyptus glycerinsko milo**. — **Glycoblastol** (sredstvo za pospeševanje rasti las). — **Chininsko-glycerinska pomada**. — **Glycerinska crème**. — **Toiletni glycerin** itd. itd. (1420) 7

KALODONT, zdravstvenocblastveno pre-skušena zobna crème.

F. A. Sarg-a sin & comp., c. in kr. dvorni zalagatelj na Dunaju.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito, trierje, slamoreznice, mline za sadje, stiskalnice za sadje in vino, za grazdje, kakor vse druge stroje in priprave za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd. priporoča v najnovejši in najboljši obliki, po ceni:

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78. Ilustrovani zapisniki in pohvalna pisma v hrvaškem, nemškem, laškem in slovenskem jeziku po zahtevanju brezplačno in franco. — Čas za poskušanje — garancija, ugled pogoj. Zopet milane cene! 165 (12-1)

Vozne zvezke

(Rundreisebillets), najpripravnejše in naj-enejše **vozne karte** sedanosti, veljavne za vsaki vlak, **letne karte** in **prirediteljstvo** posebnih vlakov priporoča **Jos. Paulin v Ljubljani** mejnarodna potovalna pisarna, kjer se tudi o potovanju po celem svetu vse potrebno brezplačno pozve. — Za pismen odgovor naj se znamka priloži. 206 3

Franc Stare,

sobni slikar,

v Ljubljani, na Bregu št. 2,

priporoča se slavnemu občinstvu in stavnim podjetnikom za vsa v ta obrt spadajoča dela:

slikanje sob in dvoran, barvanje stopnic in hiš od zvonaj, slikanje cerkvâ itd.

Vsa dela izvršuje lepo, ukusno in po ceni. 217 3—1

Vincenc Čamernik,

kamnosek,

v Ljubljani, Parne ulice 9,

se najuljudneje priporoča prečastiti duhovščini v izvršitev naročil vsakovrstnega

cerkvenega umetnega kamnoseškega dela,

kakor: **altarjev obhajilnih miz** itd.,

slav. občinstvu pa svojo bogato zalogo najraznovrstnejših po najnovejših obrisih prav lično iz različnih vrst marmorja izdelanih

nagrobnihih spomenikov.

Vse na tukajšnjem pokopališču stoječe in pri njem izgotovljene spomenike, kateri se vsled nedovoljnega zidanega temelja nagibajo, popravlja brezplačno dvakrat na leto in sicer spomladi in pred Vsemi svetimi.

Tudi p. n. **stavnim podjetnikom** se priporoča v vsakovrstna

stavninska dela,

katera fino, trpežno in ceno izvrši. 157 6—4

Na prodaj sti:

V zapuščino gospoda **Antona Kneza** spadajoče

posestvo na Grosupljem

obsegajoče **lepo hišo, hleve, magacine, malin, žago** in druga poslopja. **54 oral** dobro zagnojenih vrtov, njiv in travnikov, nadalje **pašne pravice, lepo živino** in **mного orodja** in

posestvo na Vikrcih

obsegajoče **lepo hišo, malin, hleve, magacine** in druga poslopja v najboljšem stanju, **8 oral** s sadnim drevjem zasajenih vrtov, njiv in travnikov in za vse porabno **vodno silo**.

Proda se tudi **do 200 stotov dobrega sena**.

Pojasnila se dobé v pisarni g. **Ivana Tavčarja** in v pisarni gosp. **dr. Jarneja Zupanca** v Ljubljani. — Kdor želi kaj kupiti, pošlje naj

do 1. maja t. l.

svojo pismeno ponudbo gosp. **dr. Ivanu Tavčarju**, odvetniku v Ljubljani kot zastopniku „Matice Slovenske“. 219 (3—1)

Jelenov zob

v srebru 75 kr., z gamsom gld. 1.25.

Absoluten vspeh.

Zaspanje izključeno!

Cena gld. 2.25, s koledrom gld. 3.05.

Po noči sveteč cifernik

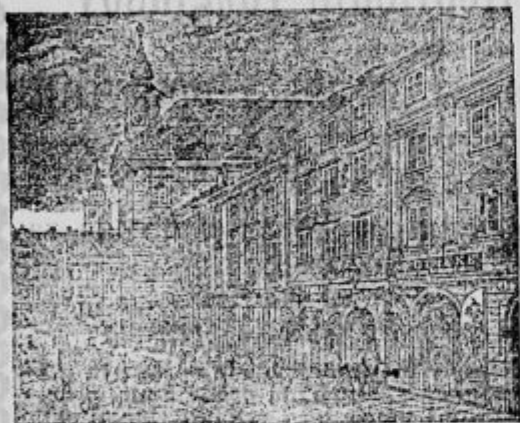
70 kr. več, ravno tak koledarski budilnik, s ponoči svetečo eif-rnico, z niznim zvonceem, montiran, gld. 4.75, primakakovost gld. 5.75.

Novost, štirioglaste ka-setne oblike, z niklastim okovom, pozlačena, bogato eizelirana skoro 28 cm visoka ura z budilom, z bitjem $\frac{1}{4}$ in $\frac{1}{2}$ ure, cena gld. 9.—, brez bitja gld. 5.—. Ura s kukovico, bije $\frac{1}{4}$ in $\frac{1}{2}$ ure, cena gld. 7.—, v umetno izdelani omarici gld. 9.—, s kukovico, prepelico in repetiranjem, bogato izrezana gld. 18.50.

Kovinska trpežna ura za gospode, odprta, masivni okrov iz nov. srebra gl. 5.50, z dvojnimi okrovom gl. 7.50.

EMIL MAYER,

161 Dunaj, I., Deutschmeisterplatz 4. 10—5
Vse proti dveletnemu jamstvu, tovarniški ceniki zastonj.

Za bolne in zdrave

je najboljšje hranilno sredstvo, silno potrebno za zdravje, priznane od zdravnikov kot „izvrstno“ in od mnogih bolnikov s spricami najtopleje priporočena

Trnkóczy-jeva

hmeljna sladna kava

z dobrim okusom iz lepo dišavo.

Zavitek s $\frac{1}{4}$ kg. težja 30 kr. — Jako ceno pridejo zavitki 4 kg.

Dobiva se po poštni adresi pri Ubaldu pl. Trnkóczy-ju, lekarnarju v Ljubljani; na Dunaju imajo zalogo lekarnarji Viktor pl. Trnkóczy, V. okraj, Hundsturmstrasse 113; dr. Oton pl. Trnkóczy, III. okraj, Radetzkyplatz 17, Julij pl. Trnkóczy, VIII. okraj, Josefstadtstrasse 30; v Gradcu (Štajarsko) Vendelin pl. Trnkóczy, lekarnar; nadalje v vseh lekarnah, prodajalnicah dišav, kupcih itd.

(1391) Prekupi imajo obilen rabat. (16)

Podpisani se priporočajo prečastiti duhovščini in p. n. občinstvu v mestu in na deželi za

izdelovanje oblek

po najnovejšem kroju, in prosim, da bi se mu tudi z naprej skazovalo ravno tisto zaupanje, katero je imel do sedaj, ter zagotavlja, da bo vedno skrbel za točno, dobro in ceno po potrebo. 199 3—2

Odličnim spoštovanjem

A. Presker, krojač,
v Ljubljani, Francovo nabrežje 1.

Št. 7249.

Volitveni razpis.

216 3—1

V smislu § 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da se bodo letošnje **popolnitvene volitve občinskega sveta** vršile kakor običajno v **mestni dvorani**, in da bodo volil:

dné 25. aprila III. volilni razred,

dné 27. aprila II. volilni razred,

dné 29. aprila I. volilni razred,

vsak od 8. do 12. ure dopoldne.

Ce bo treba ožje volitve, vršila se bodo v dan po prvi volitvi, t. j. dné 26., oziroma 28. in 30. aprila tudi dopoldne od 8. do 12. ure v mestni dvorani.

Izstopijo letos sledeči gospodje občinski svetovalci, in sicer izmed izvoljenih:

a) od III. volilnega razreda:

Dr. Gregorič Vinko,

Klein Anton;

V Ljubljani, dné 9. aprila 1892.

b) od II. volilnega razreda:

Dr. Majaron Danilo,

Povše Fran,

Rozman Ivan,

Zupan Tomo;

c) od I. volilnega razreda:

Knez Ivan,

Murnik Ivan,

Ravnikar Fran,

Terček Fran.

Med letom je umrl Kajzel Peregrin, odbornik III. razreda.

Voliti bo torej III. volilnemu razredu 3 člane, II. in I. volilnemu razredu pa po 4 člane občinskega sveta.

Župan: **GRASELLI** s. r.

3000 komadov v obratu.

Najboljši vspeh zajamčen.

Ph. Mayfarth & Co.

Stroj za rezanje repe z nožnim stožcem, robkalnica za koruzo, mlini za phanje in mečkanje. **Specijalni mlini** za izdelovanje moke prostega koruznega phanja za konjsko krmo. **Stroji za mečkanje krompirja.** Stroji za rezanje krme, ki se gonijo z roko, geplom in parom. **Drobnik oljenenih tropin (preše).** Parnica za krmo itd. **Mlatilnice**, ki se gonijo z roko in drugo silo. **Čistilnica za žito.**

PH. MAYFARTH & Comp. tovarna za stroje Dunaj 21, Taborstrasse 76.

Ceniki zastonj in franko. — Zanesljivi zastopniki se žale. 45 10—8

Zalogo ima v Ljubljani gosp. **ALBIN C. ACHTSCHIN.**

Tirolska slikarija

na steklo 54 12—3

katedralna steklarnica

Neuhauserja, dr. Jele in drugov

v Inomestu, na Dunaju in v Novem Jorku.

Voditelj podružnice

Karol Gold,

Dunaj, IV., Magdalenenstrasse 29.

Zdraviščna restavracija v Kamniku.

P. m.

Usojam si javljati sl. občinstvu in prečast. duhovščini, da sem prevzel

zdraviščno restavracijo v Kamniku

katero bom odprl na

velikonočno nedeljo, dné 17. t. m.,

ter se priporočam v obilen obisk zatrjujoč prijazno postrežbo z **najboljšimi** pijačami in prav okusno prirejenimi jedili po primerno zmernih cenah.

Velepoštovanjem

Ivan Mayr, restavratér.

210 3—3

Zobni zdravnik iz Berolina

univ. med.

DR. R. JACOBI

Štari trg št. 4, I. nadstropje, v Ljubljani.

ordinira od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne; ob nedeljah od 9. do 11. ure dopoldne. 38 24—15

Za uboge ob petkih od 9. do 10. ure dopoldne.

Lepa mladinska knjižica.

POMLADNI GLASI
posvečeni slovenski mladini.

II. zvezek.

Uredil Anton Medved. — Založil Cirilski.

Tiskala „Katol. Tiskarna“.

Knjižica obsega 100 strani in je zaradi lepe oblike in mikavne vsebine zelo primerno darilo mladini ob praznikih, godovih, koncem šolskega leta in ob podobnih prilikah. Prodaja se v „Katoliški Bukvarni“ mehko vezan izvod po 20 kr., lično vezan po 30 kr. Pismena naročila sprejema tudi Anton Medved v ljubljanskem semenišču. — **I. zvezek** je še nekaj izvodov ravno tam in po isti ceni na prodaj

Beljaška tovarna za stroje

Egger, Moritsch in drugovi v Beljaku

preskrbuje najsolidnejše izdelane (1497) 5-5

žagne in mlinске oprave,

vse stroje za lesnotvarinske in papirne tovarne itd., stroje in orodje za obdelovanje kovin.

Transmisije, vlito blago in vsakovrstni strojni deli.

Vodovodne cevi, trombone naprave, kopališčne oprave.

Na vsa vprašanja se radovoljno in točno odgovarja.

V letu 1838. v Trstu osnovana
c. kr. privileg
zavarovalna družba
RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ,
katere
generalnega zastopa pisarne
na Dunaju

v družbini hiši, mesto, Weihburggasse št. 4,
in katero v vseh deželnih glavnih mestih in znamenitejših krajih
avstro-ogerske države
zastopajo generalni, glavni in okrajni zastopi,
zavaruje po najnižjih cenah proti
požaru, poškodbam pri prevažanju in po toči, dalje človeško življenje v raznih kombinacijah in proti zgubam pri
najemnini vsled požara ali razpoka. (12-11)

Glavni zastopnik v Ljubljani: IVAN PERDAN.

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(29) 27

V prodajalnici
Andr. Druškoviča
v Ljubljani,
Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni
najboljša modrobela poste-
klenjena plošče inasta

kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno hišno
in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.
S tem ponuja se p. n. gospodinjstvom,
prečast, duhovščini, gostilničarjem, pred-
stojništvom bolnišnic itd. najboljša pri-
lika svoje hišno in kuhinjsko orodje po
ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste
od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrš se takoj.

Železo izpodrinjeno!

Stisnjeni alumin je trda kovina, katera se staja le v raz-
belni vročini, razstopi pa v solni in kaljevi kislini, sli pa aheni vodi
ter ostane srebrnobela v zraku, ker ne oksiduje (zaradi). Suko-
pornost (torzija) te kovine je 360°, specifična teža 2,5, nasprotno pa
teža železa v istej množini 7,9; torej je alumin dve tretjini lažji
nego železo.

Trije ključki izdelani iz aluminija tehtajo toliko,
kakor eden sam enak železen ključ.

Izdelujem ključke iz te nove kovine po 70 kr. in višje tudi po
poslanih železnih vzorcih v poljubnih množinah. Radi obilnih na-
ročil prosim pravočasnega javljanja.

Spoštovanjem

JOŽE REBEK, kjučavničar,
Ljubljana, Francovo nabrežje. 182 4-3

Oblastveno dovoljen
zavod za prilepljenje razglasov
in pisarna
za posredovanje pri zasebnih opravilih.

Podpisaneec naznanja, da mu je vis. c. kr. deželna vlada za Kranjsko v
Ljubljani z odlokom z dne 4. januarja 1892. l. št. 15338 podelila
privoljenje za napravo in oskrbovanje zavoda za
prilepljenje razglasov

in
pisarne za posredovanje pri zasebnih opravilih

s pravicami, dajati razjasnila o nakupu in prodaji hišne oprave in gla-
savirov, o najemodajstvu stanovanj, kupčij in prodajalnic, posre-
dovati o nakupih in prodajah, pri najemih in zakupih kmetijskih
posestev, mestnih hiš, graščin in selskih dvorov (vil) in prosti vele-
slavne oblastni, zavode, podvzeta in častito občinstvo posluževati se v vseh, bodisi
prilepljenja uradnih ali zasebnih razglasov po ulicah mesta ali zasebno poslovnega
posredovanja tikajočih zadevah mojega zavoda.

Z zagotovilom, da se hočem potruditi vsa mi dana naročila natančno in
točno izvršiti, podpisem z odličnim spoštovanjem

Vekoslav Kališ,
Prešernov trg št. 3.

(37 10-10)

Krasne
cerkvene šopke
in vence

za 141 6-6

Velikonoč in Šmarnice

ima v največji izbi

po čudovito nizkej ceni

Marija Podkrajšek

v Ljubljani, Špitalske ulice.

Naročila na šopke in vence za Veliko-
noč in Šmarnice blagovolje naj čast. naročniki
pravočasno prijaviti, da bodo mogoče povsem
in točno postreči. Radi premnogih naročil bi se
zakasnela naročila ne mogla zanesljivo izvršiti.
Poštna naročila izvršujem obratno.

Dunajska borza.

Dne 14. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 40 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 60 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 40 "
Akije avstro-ogerske banke, 600 gld.	977 " — "
Kreditne akije, 160 gld.	313 " 50 "
London, 10 funtov strl.	119 " 05 "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 45 "
Cesarski cekini	5 " 65 "
Nemških mark 100	58 " 30 "

Dne 14. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	108 gld. 70 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 80 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	139 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	183 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	100 " 70 "
Kreditne srečke, 100 gld.	193 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	62 " 50 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	67 " 50 "
Akije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	146 " 25 "
Akije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v. 2875	50 " 50 "
Akije južne železnice, 200 gld. sr.	88 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 19 1/2 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška
družba na Dunaju,
L. Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.

Razna naročila izvrš se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma poštanske ogerske komer-
cijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 2. maja.